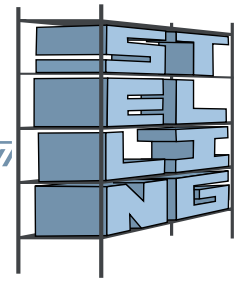

Drugsbeleid

In de verkiezingstijd blijkt maar weer eens hoe weinig populair het onderwerp drugsbeleid is onder politici. Bijna niemand waagt het zijn vingers er aan te branden. Frits Bolkestein (VVD) deed een leuke poging in de NRC. Hij publiceerde het opiniestuk 'Red het land, sta drugs toe', maar hij is niet verkiesbaar. Lea Bouwmeester (PvdA) is dat wel. Zij riep op tot legalisering van alle drugs, maar piekte te vroeg.

In de lijsttrekkersdebatten ging het over de economie, over integratie, dan een hele tijd niks en dan kwam nog een handjevol veiligheid, sociale zekerheid, onderwijs, pensioenen, AOW en milieu. Geen woord over het drugsbeleid waar we – volgens Bolkestein – toch ook 924 euro per Nederlander per jaar aan kwijt zijn.

Hoe komt het toch dat er in verkiezingstijd zo weinig aandacht is voor de hete aardappel die drugsbeleid heet? En moeten we daar eigenlijk wel rouwig om zijn? Of zijn de Nederlandse blowers gewoon verwend? Kortom, vragen genoeg. Tijd voor Highlife om aan het panel van meer en minder drugsdeskundige Nederlanders de volgende stelling voor te leggen:

Drugbeleid is voor relatief weinig mensen van 'concreet' belang, maar het is een uiterst vooraanstaande graadmeter van sociale beschaving.

Andrea, communicatie-adviseur:

Drugsbeleid? Dat is zo jaren zeventig! Nee, de hypotheekrenteaftrek is veel interessanter. En wat dacht je van breek-

punten? Politieke debatten gaan helemaal nergens meer over.

Peter Cohen, orakel:

Hoewel er ruim drie miljoen mensen in Nederland wonen die wel eens een illegale drug hebben gebruikt, zijn er niet veel meer dan 350.000 die met enige

Drugbeleid is voor relatief weinig mensen van concreet belang, maar het is een uiterst vooraanstaande graadmeter van sociale beschaving.

regelmaat wat pakken van die illegale spullen. Het is geen onderwerp dat een groot deel van de bevolking raakt. Dit geldt nog meer omdat drugs overal te koop zijn, ook buiten kantooruren. Gebruikers kopen drugs wanneer ze willen, omdat hun sociale netwerken de distributie ervan beheersen. (Er zijn ook veel niet-gebruikers binnen die netwerken.) Maar het kan zo veel beter, zoveel beschaafder. Met kwaliteitsnormen, toegangseisen, maar vooral: zonder zielige en zinloze politieacties.

Mira de Vries, activiste:

Drugsbeleid is geen hot item voor politici omdat ze er toch niets mee kunnen. Ons drugsbeleid wordt bepaald door de VS. Wat misschien zoden aan de dijk zou zetten is als we lobbyisten naar Washington DC sturen. Ondemocratisch, maar zo werkt het politieke spel nu eenmaal.

Karel, kweker:

Gelukkig maar dat er zo weinig aandacht is. Ze mochten eens wakker worden daar in Den Haag! Ik als tuinbouwer stem al jaren CDA en dat is niet vanwege hun landbouwbeleid. Bij het CDA is het softdrugsbeleid in goede handen, die zullen nooit toestaan dat het hele zootje gelegaliseerd wordt en ik in mijn inkomsten kwijtraak.

Gust de Wit, verslavingstherapeut, De Wit Consultancy:

Drugsbeleid is voor veel Nederlanders belangrijk, zeker als ze merken dat hun autoradio is gestolen of hun fiets is ontvreemd. Nu een groot deel van de heroïneverslaafden – die tot een aantal jaar geleden voor deze veelvoorkomende criminaliteit verantwoordelijk waren – vastzit vanwege de fors uitgebreide cellencapaciteit en de ISD-maatregelen, hoor je de burgers niet meer klagen en is drugsbeleid voor hun ver van het bed. In die

zin is het een graadmeter van een sociale beschaving. Met andere woorden: het interesseert de meeste mensen in het geheel niet, zolang zij er maar geen last van hebben.

